

¹وَأَرْسَلَ حِيرَامُ مَلِكُ صُورَ رُسُلًا إِلَى دَاوُدَ وَحَسَبَ أَرَزَ وَبَتَّائِينَ وَجَّارِينَ لِيَبْنُوا لَهُ بَيْتًا.² وَعَلِمَ دَاوُدُ أَنَّ الرَّبَّ قَدْ أُبَيَّنَّهُ مَلِكًا عَلَى إِسْرَائِيلَ، لِأَنَّ مَمْلَكَتَهُ ارْتَفَعَتْ مُتَصَاعِدَةً مِنْ أَجْلِ شَعْبِهِ إِسْرَائِيلَ.³ وَأَخَذَ دَاوُدُ نِسَاءً أَيْضًا فِي أُورُشَلِيمَ وَوَلَدَ أَيْضًا دَاوُدُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ.⁴ وَهَذِهِ أَسْمَاءُ الْأَوْلَادِ الَّذِينَ كَانُوا لَهُ فِي أُورُشَلِيمَ، شُمُوعُ وَشُوبَابُ وَتَاتَانُ وَسُلَيْمَانُ⁵ وَبِيخَارُ وَالْيَشُوعُ وَالْقَالِطُ⁶ وَتَوُجَةُ وَتَافُجُ وَبَافِيعُ⁷ وَالْيَشْمَعُ وَبَعْلِيَادَاغُ وَالْيَقْلَاطُ.⁸ وَسَمِعَ الْفِلِسْطِينِيُّونَ أَنَّ دَاوُدَ قَدْ مَسَحَ مَلِكًا عَلَى كُلِّ إِسْرَائِيلَ، فَصَعِدَ كُلُّ الْفِلِسْطِينِيِّينَ لِيُقَاتِلُوا عَلَى دَاوُدَ. وَلَمَّا سَمِعَ دَاوُدُ خَرَجَ لِمُقَاتِلِهِمْ.⁹ فَجَاءَ الْفِلِسْطِينِيُّونَ وَاتَّشَرُّوا فِي وَادِي الرَّقَائِصِ.¹⁰ فَسَأَلَ دَاوُدُ مِنَ اللَّهِ، أَأَصْعَدُ عَلَى الْفِلِسْطِينِيِّينَ قَدْفَعُهُمْ لِيَدِي. فَقَالَ لَهُ الرَّبُّ، أَصْعَدُ قَدْفَعُهُمْ لِيَدِكَ.¹¹ فَصَعِدُوا إِلَى بَغْلِ قِرَاصِيمَ وَضَرَبَهُمُ دَاوُدُ هُنَاكَ. وَقَالَ دَاوُدُ، قَدْ افْتَحَمَ اللَّهُ أَعْدَائِي بِيَدِي كَافْتِحَامِ الْمِيَاهِ. لِذَلِكَ دَعَا اسْمَ ذَلِكَ الْمَوْضِعِ بَغْلَ قِرَاصِيمَ.¹² وَتَرَكُوا هُنَاكَ آلِهَتَهُمْ، فَأَمَرَ دَاوُدُ فَأُخْرِقَتْ بِالنَّارِ.¹³ ثُمَّ عَادَ الْفِلِسْطِينِيُّونَ أَيْضًا وَاتَّشَرُّوا فِي الْوَادِي.¹⁴ فَسَأَلَ أَيْضًا دَاوُدُ مِنَ اللَّهِ، فَقَالَ لَهُ اللَّهُ، لَا تَصْعَدُ وَرَاءَهُمْ، تَحَوَّلْ عَنْهُمْ وَهَلِّمْ عَلَيْهِمْ مُقَابِلَ أَشْجَارِ الْبُكَاءِ.¹⁵ وَعِنْدَمَا تَسْمَعُ صَوْتَ خُطَوَاتٍ فِي رُؤُوسِ أَشْجَارِ الْبُكَاءِ فَاخْرُجْ جَيْتِيزًا لِلْحَرْبِ، لِأَنَّ اللَّهَ يَخْرُجُ أَمَامَكَ لِضَرْبِ مَحَلَّةِ الْفِلِسْطِينِيِّينَ.¹⁶ فَقَعَلَ دَاوُدُ كَمَا أَمَرَهُ اللَّهُ، وَضَرَبُوا مَحَلَّةَ الْفِلِسْطِينِيِّينَ مِنْ جَبْعُونَ إِلَى جَارَرِ.¹⁷ وَخَرَجَ اسْمُ دَاوُدَ إِلَى جَمِيعِ الْأَرْضِ، وَجَعَلَ الرَّبُّ هَيْبَتَهُ عَلَى جَمِيعِ الْأُمَمِ.

¹Und Hiram, der König zu Tyrus, sandte Boten zu David und Zedernholz, Maurer und Zimmerleute, daß sie ihm ein Haus bauten.²Und David merkte, daß ihn der HERR zum König über Israel bestätigt hatte; denn sein Königreich stieg auf um seines Volkes Israel willen.³Und David nahm noch mehr Weiber zu Jerusalem und zeugte noch mehr Söhne und Töchter.⁴Und die ihm zu Jerusalem geboren wurden, hießen also: Sammua, Sobab, Nathan, Salomo,⁵Jibhar, Elisua, Elpelet,⁶Nogah, Nepheg, Japhia,⁷Elisama, Baeljada, Eliphelet.⁸Und da die Philister hörten, daß David zum König gesalbt war über ganz Israel, zogen sie alle herauf, David zu suchen. Da das David hörte, zog aus gegen sie.⁹Und die Philister kamen und ließen sich nieder im Grunde Rephaim.¹⁰David aber fragte Gott und sprach: Soll ich hinaufziehen wider die Philister? und willst du sie in meine Hand geben? Der HERR sprach zu ihm: Zieh hinauf! ich hab sie in deine Hände gegeben.¹¹Und da sie hinaufzogen gen Baal-Perazim, schlug sie David daselbst. Und David sprach: Gott hat meine Feinde durch meine Hand zertrennt, wie sich das Wasser trennt. Daher hießen sie die Stätte Baal-Perazim.¹²Und sie ließen ihre Götter daselbst; da hieß sie David mit Feuer verbrennen.¹³Aber die Philister machten sich wieder heran und ließen sich nieder im Grunde.¹⁴Und David fragte abermals Gott; und Gott sprach zu ihm: Du sollst nicht hinaufziehen hinter ihnen her, sondern lenke dich von ihnen, daß du an sie kommst gegenüber den Maulbeerbäumen.¹⁵Wenn du dann wirst

1 Chronicles 14

hören das Rauschen oben auf den Maulbeerbäumen einhergehen, so fahre heraus zum Streit; denn Gott ist da vor dir ausgezogen, zu schlagen der Philister Heer.¹⁶ Und David tat, wie ihm Gott geboten hatte; und sie schlugen das Heer der Philister von Gibeon an bis gen Geser.¹⁷ Und Davids Namen ging aus in alle Lande, und der HERR ließ seine Furcht über alle Heiden kommen.